

Julia Tulkens

Geluk en weemoed in de verzen van 'De Aardse Bruid'

1902 - 1995

'Mijn lieve, zoete Beatrijs, wij raakten samen van de wijs, gij schreeft uit minne voor God, ik overschreed haast elk gebod.'

Julia Tulkens richt zich in deze verzen rechtstreeks tot haar Tiense collega en stadsgenote Beatrijs van Nazareth. De middeleeuwse Beatrijs had een haast fysieke relatie met God, Julia blijft heel haar leven met beide benen vrijmoedig op aarde.

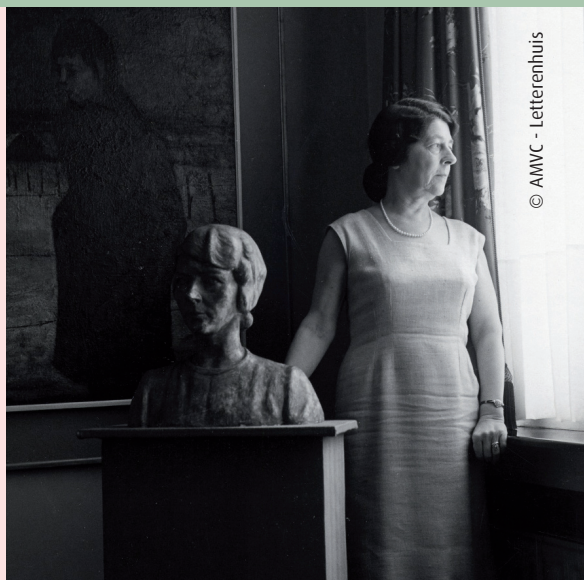
Julia Boddaer, zo wordt ze geboren, groeit op in Landen bij Tienen, vlak aan de taalgrens. Via haar Vlaamse vader, een leraar muziek, en haar Waalse moeder geraakt ze net zo vertrouwd met het werk van Verlaine en Baudelaire als met dat van Buyse en Streuvels. Julia Boddaer wordt vlug Julia Tulkens na haar huwelijk in 1923 met historicus Leo Tulkens. Pas afgestudeerd aan de normaalschool van Jodoigne start ze een carrière in het onderwijs in thuisstad Landen.

'Heibloempjes' is de eerste dichtbundel die ze in 1931 op de wereld loslaat, snel gevolgd door 'De Liedjes van Hilda'. Tulkens schrijft mooie, maar vooral brave en huiselijke poëzie. Een nieuwe Alice Nahon? Het lijkt er op.

Vijf jaar later levert ze met 'Ontvangen' heel andere stuff af. Tulkens dicht heel open over haar leven als jonge moeder en beminnde echtgenote. Vleselijk en, zeker voor die periode, redelijk expliciet.

Julia en Leo Tulkens wonen decennialang in 'Huize Wissenbos', een mooie villa in het groen van het landelijke Wommersom.

© AMVC - Letterenhuis

'Pornografie!' roept zedig Vlaanderen. 'Een klein meesterwerk', fluiten iconen als Marnix Gijsen en Willem Elsschot bewonderend. Elsschot waagt zich zelfs aan een vergelijking met François Villon, de grote Franse dichter uit de vijftiende eeuw.

In 1950 verschijnt 'De Aardse Bruid', een nieuwe poëtische ontboezeming. Tulkens laat er geen twijfel over bestaan. Wat moet ze met het hunkeren naar een bloedeloze, strikt hypothetische hemel? Ze kiest met overtuiging voor de aardse liefde, de totale overgave aan de man. Háár man. Het duurt niet lang of 'De Aardse Bruid' wordt in literaire kringen een soort eretitel. Ze krijgt er bovendien de 'Vijfjaarlijkse Poëzieprijs der Vlaamse provincies' voor.

1967 is een dramatisch sleuteljaar. Leo Tulkens, meer dan 40 jaar lang haar grote inspiratiebron, overlijdt onverwachts. Julia kan en wil zijn dood niet verwerken. Pas acht jaar later brengt ze 'Gemarmerd in Tijd' uit. Een verzameling opgespaarde gedichten, waarin ze vooral hommage brengt aan haar man. Weg is het vitalisme van haar jeugdwerk. Julia Tulkens is melancholisch, zelfs wat angstig geworden.

Julia Tulkens na de dood van haar man: 'Ik heb een jaar niets gedaan. Ik leefde niet meer. Ik zat daar en telde de uren.'

Nadien blijft ze monjesmaat schrijven en publiceren. Wat meer sociaal bewogen en, helemaal op het eind, mijmerend over haar leven.

de week van
Julia Tulkens

© ANVC · Letterenhuis

februari week 7

maandag

14

In het Casino Royale van Montenegro speelde James bond poker met speelkaarten van het Turnhoutse bedrijf Cartamundi.

dinsdag

15

In het Casino Royale van Montenegro speelde James bond poker met speelkaarten van het Turnhoutse bedrijf Cartamundi.

woensdag

16

In het Casino Royale van Montenegro speelde James bond poker met speelkaarten van het Turnhoutse bedrijf Cartamundi.

donderdag

17

In het Casino Royale van Montenegro speelde James bond poker met speelkaarten van het Turnhoutse bedrijf Cartamundi.

vrijdag

18

In het Casino Royale van Montenegro speelde James bond poker met speelkaarten van het Turnhoutse bedrijf Cartamundi.

zaterdag

19

In het Casino Royale van Montenegro speelde James bond poker met speelkaarten van het Turnhoutse bedrijf Cartamundi.

zondag

20

In het Casino Royale van Montenegro speelde James bond poker met speelkaarten van het Turnhoutse bedrijf Cartamundi.